

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
říjen 2021

Slovo na cestu

Milí farníci a drazí přátelé časopisu CESTA!

Chtěl bych Vás především pozdravit a poděkovat za milé přijetí v Opavě u Panny Marie, i v okolí. Jsem tady velmi rád, přesto jsou mé pocity smíšené. Moje kněžské působení na předchozím místě, v Ludgeřovicích, znamenalo, že jsem se s lidmi již bývalé farnosti, myslím, docela hodně szil. Prožili jsme spolu mnoho všedních i nevšedních, radostných i těžkých chvil, naučili jsme se mít se vzájemně rádi takoví, jací jsme, spolu jsme zestárlí o deset let, a když to všechno podtrhnete a sečtete, Bolí to, bolí to hodně, když pak máte odejít.

Od kněžského svěcení v roce 1997 je to moje sedmé stěhování. Do Opavy na kaplan-
ské místo k otci Josefovi Veselému, do Slavkova, do Říma, do Opavy, do Štáblovic, do
Ludgeřovic, a znovu, potřetí, do Opavy. Ještě pořád nemám vybaleno.

Ale bydlení a pořádek ve svých věcech není to hlavní. Nejdůležitější jsou vztahy. Měl
jsem štěstí na dobré lidi. V každé farnosti se najde, říkával nám kaplanům pan děkan
Veselý, aspoň jedna rodina, která pomáhá. Tady v Opavě vím, že je vás ochotných spo-
lupracovat na budování farního společenství mnohem víc. Chtěl bych o to poprosit a

pozvat. Městské farnosti bývají
víc anonymní než vesnické, ale
moc bych si přál, abyste vnímali,
že je to vaše farnost, že v ní máte
své místo každý. Každý, kdo by se
chtěl přidat, zapojit, je vítán.

Pojďme společně přemýšlet,
spojit síly, modlit se, abychom
rozlišili, co si přeje Pán a co jsou
jen naše plány. Na prvním místě
Bůh. Všechno k větší cti a slávě
Boží. Kostely ať jsou ušlechti-
lá duchovní místa, kde se slaví

krásná liturgie. Kde se všichni cítíme dobře, kde se můžeme modlit a čerpat nové síly.
Opava má nádherné kostely, umělecké skvosty. Máme za ně zodpovědnost. Předchozí
generace je pro Boha vybudovaly a udržovaly za cenu nemalých obětí. Věřím, že i my se
o ně dokážeme starat, aby nechátraly.

Vedle starosti o chrámy a slavení liturgie je pak celá škála možností a projevů života farnosti. Jakým činností se věnovat? Co můžeme udělat pro druhé, pro děti, pro rodiny, pro seniory, pro chudé, pro nemocné... Jaké zázemí k tomu potřebujeme? Na co se máme zaměřit? Kde napnout síly a překonat překážky, abychom dosáhli toho, co chceme?

Přál bych si funkční pastorační radu. Pokud se něco hezkého v letech, které nás snad společně čekají, podaří, bude to naše společné dílo. Spoustu dobrého se tady dělá. Víím, že přicházím do farnosti, která je velká a živá. Vážím si všeho, co tady už je vybudováno. Pamatuji si posledních 25 let. Dílo, které tady vytvořili spolu s vámi předchozí duchovní otcové. Otec Josef Veselý, otec Pavel Cieslar, otec Jan Czudek. A také jejich předchůdci, které jsem neznal. Pokusím se skromně navázat.

Asi to není typické slovo na cestu, ale podělil jsem se s vámi o své konkrétní pocity. Co nás čeká, nevíme, ale můžeme společně a prozíravě myslet na budoucnost a připravovat ji už dneska, aby byla lepší. Věřím, že když budeme zasévat nové dobro a zalévat a chránit to, co tady dobrého už je, Bůh požehná a dá všemu vzrůst. V Itálii jsem často slyšel, nakonec, když jsme něco složitějšího řešili, větu: „Coraggio, su, andiamo!“ Česky by to bylo: „Odvalu, vzhůru, pojďme na to!“ ... S chutí, nadějí a úsměvem. ☺

o. Václav Koloničný

Kamínky do mozaiky

Jsou přece tak nepatrné
ve svém osamocení
nepostradatelné
když navzájem se podpírají
v barevném souzvuku

A každého z nich
dotkla se ruka
skromné Popelky

I na nás je nepřehlédnout
pokorně se sehnout
a každý kamínek
do kapsáře uložit
tvořivých snů

Mons. Josef Veselý

Zajímá nás...

Co se chystá v konkatedrále?

Rád bych se s vámi podělil o pár čerstvých informací ohledně konkatedrály. Je připravený nový projekt – Opava konkatedrála 2, zaměřený na převážně restaurátorské práce v interiéru kostela. Jedná se o dotační titul z Evropské unie, s deseti procentní spoluúčastí ze státního rozpočtu a spoluúčastí farnosti, v celkové výši kolem 14 až 15 milionů korun. Výběrová řízení teprve proběhnou, takže konečná částka se může ještě změnit. Z dotace Evropské unie bychom měli obdržet zaokrouhleně 11 300 000 Kč, ze státního rozpočtu 1 300 000 Kč.

Měly by být provedeny tyto práce: restaurování maleb v kapli Panny Marie Lurdské, restaurování stropu v kapli sv. Jana Nepomuckého, restaurování všech bočních oltářů, restaurování epitafu knížete Karla I. z Lichtensteinu, restaurování výjevu křtu Páně nad křtitelnicí a restaurování původní kazatelny. Budou opraveny mramorové podlahy kolem bočních oltářů a v místech poškození. Pokud to bude stavebně možné, zpřístupnilo by se částečně zasypané cihlové schodiště, vedoucí uvnitř zdi severní věže.

Práce budou probíhat během celého příštího roku 2022 a poloviny roku 2023. Bude to znamenat, že se bohužel budeme muset smířit v této době s přítomností lešení v některých částech kostela. Výsledek bude ale určitě stát za tuto malou oběť. Z toho důvodu se také zatím do prostoru kostela nevracejí některé obrazy a sochy. Sám jsem zvědavý na rozdíl mezi současným a budoucím vzhledem a jsem přesvědčený, že konkatedrála ještě zkrásní.

Mnozí se ptáte na velmi praktickou záležitost, jako je vybudování bezbariérových toalet pro potřeby návštěvníků kostela. Chci za sebe slíbit, že se pokusíme s odborníky najít technicky řešitelné a památkově přijatelné umístění. Už jsme toto téma otevřeli a myslím, že potřebná dobrá vůle k tomu je.

Závěrem chci poděkovat za vaši přízeň a štědrost a poprosit také o trpělivost a modlitbu, aby se dobré dílo dále dařilo a nescházelo nám boží požehnání.

o. Václav Koloničný

O výchově

XI. část

Strach o víru dětí

Je mezi námi dost rodičů, kteří se bojí, že jejich dítě v dospívání či později v mládí ztratí víru. Jsem přesvědčen, že víru nikdy neodloží dítě, které vyrůstalo v harmonické rodině, kde Bůh byl samozřejmým středem jejich společenství. Myslím si, že i výchovné chyby nakonec vyrovná a převáží dobrý příklad rodičů, kteří se společně s dětmi modlí a žijí jako dobří křesťané.

Přesto i poctiví katoličtí rodiče musejí být ve střehu. Jejich děti jsou velmi často v různých kolektivech s vírou osamoceni. Tlak na to, že jsou jiní, že jinak myslí, je velký. Mladí lidé přitom většinou inklinují ke kolektivismu. Rádi se identifikují s nějakou skupinou současníků. Na diskotéky či jiné taneční zábavy chodí ve velké většině v nějaké partě. Rádi něco v partě znamenají. Jak těžko se tohoto postavení dosahuje, když jsou jako katolíci jiní. Přesto je musíme vést k tomu, že jiní budou a že kvůli tomu zažijí i nemalé ústrky. Je velmi pravděpodobné, že posměch a jiné „nepříjemnosti“ zažije dítě z věřící rodiny v době školního dětství, kdy se může opřít o svou rodinu. Takový zážitek má pro dorůstajícího katolíka velký význam.

Dítě ať je vedeno k tomu, aby nikdy nezapřelo svou víru. Má být připravováno na to, že bude třeba nejednou vydat svědectví víře a ji obhajovat. Znam jednoho mladého muže, který studoval na filozofické fakultě. Nejednou se tam i v rámci kolokvií dostával do názorových střetů. Jeho spolužáci mu říkali „křesťan“. Ale pak od svých spolužáků také slyšel, že si jeho přesvědčení váží, i když je nepřesvědčil.

Pro svědectví víry jsou dobré všechny kvalitní vědomosti, které získalo dítě v náboženské výchově, doma, v kostele nebo z četby. I na to je třeba myslet, když chceme vybavit své děti na cestu k dospělosti. V tomto směru jsou velmi účinné rozhovory třeba při nedělním obědě, když se rozebírá kázání, hovoří se o nějakém článku či zkušenosti. Nesmírně se tím rozšiřuje obzor vzdělání, neboť k probíranému tématu se přidružují vědomosti a zkušenosti rodičů, prarodičů či sourozenců.

Vraťme se však k tomu, co je ke zdárnému prožití obdobím dospívání a mládí nezbytné: mladý člověk nesmí zůstat sám. Nejdůležitější je samozřejmě trvalé spojení s rodinou, ale jenom to už mladému člověku nestačí. Potřebuje mít oporu ve svých kamarádech či kamarádkách. Po skončení setkání mládeže jsem se potkal s jedním ze svých bývalých žáků. Zeptal jsem se ho: „Jak bylo ve Žďáře?“ Než mi začal líčit množství bezvadných přednášek, katechezí a setkání, řekl mi: „Hned první den jsem tam potkal děcka ze školy. O kus dál jsme uviděli další známé. Byli tam i někteří, kteří byli rok předtím ve Španělsku.“ Pro onoho mladíka bylo na celostátním setkání nejdůležitější to, že tam měl své známé.

Vyslechněme ještě mladého muže, který propadl drogám. Líčí, jako to bylo, když začínal. „Potřeboval jsem mít kolem sebe kamarády, partu, ale neměl jsem nikoho. Když

jsem byl jednou na pivě v hospodě, zastavila se tam skupina, se kterou jsem se bavil. Zaplatili a odcházeli a mně bylo strašně líto, že už je třeba nikdy neuvidím. Jakmile vyšli z hospody, vydal jsem se za nimi a tajně je sledoval. Došel jsem tak s nimi až k jedné chatě kus za naší obcí. Schoval jsem se za keř a pozoroval je, dokud nezatáhli neprodyšné okna. Strašně mě to za nimi táhlo. Dopadlo to tak, že jsem si na ně počkal a postupně se s nimi skamarádil. Zanedlouho mě pak vzali mezi sebe. Byli to narkomani, kteří mě přivedli na svou špatnou cestu. Kdybych tak měl své kamarády, nikdy bych tak nedopadl.“

Je velmi dobré, když mají naše děti v dospívání a v mládí partu kluků či děvčat. Do takové skupiny však musí mladý člověk většinou vrůstat několik let. Osvědčují se farní skupiny dětí, ve kterých kluk či holka prožije dětství a v tomto kolektivu tráví i následná období. Nejčastěji jsou to ministranti a schůla. Jsou to skupiny, které jsou v dětském věku antagonistické, což je dobře. Kluci mají své potřeby a vyrůstají jako kluci. Holky mají svůj holčičí život, který uplatňují ve schůle. V pozdějším věku se obě skupiny zprvu nenápadně, později nápadně spojují a hledají společné akce. Jak je dobře, když zde má vzdálený či blízký dohled kněz, který udržuje chod společenství v patřičných mezích. Mladým lidem stačí společné scházení ve „spolču“ na faře, horečně se přitom připravují třeba na hraní nějakého divadla, těší se na společné poutě, výlety. Kněz je přitom vede k modlitbě a ke vzdělávání, k účasti na setkáních mládeže, k animátorské formaci. Nejednou v rámci těchto společenství dochází ke spárování a následné svatbě. Samozřejmě i tato spolča mají svá úskalí, nejednou se drobí v menší skupiny. Může to být i k dobrému, neboť takto se jedinec ze spolče vyváže a vyjde vnitřně silný do dospělého života. Zde nastíněný způsob farního života má různé alternativy, mohou to být i mimoliturgické skupiny, např. dobrý skaut.

Je možné, že některý čtenář nyní vytáhne své zkušenosti, které nemají jenom pozitivní rozměr. Nicméně si myslím, že vždycky je dobré se o něco snažit. A pokud tyto skupiny budou mít dobré vedení v knězi nebo v šikovném laikovi, přinese to v drtivé většině velké požehnání.

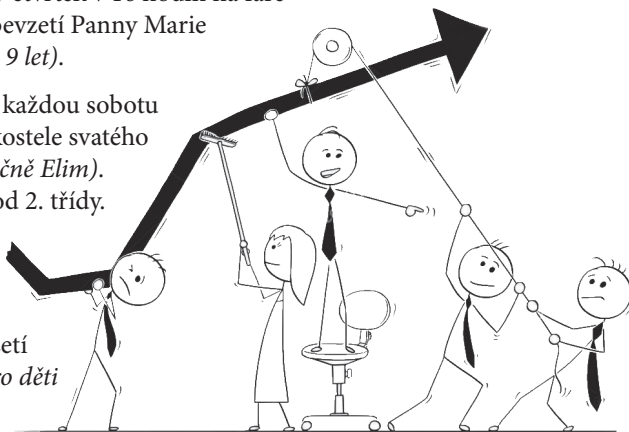
Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 33–36.

Společenství ve farnosti

Děti, mládež a dospělí zveme na pravidelná setkávání, která mohou pomoci prohloubit život z víry a zapojit se aktivněji do farního společenství.

Farnost Nanebevzetí Panny Marie

- **Scholka** se schází každý čtvrtek v 16 hodin na faře při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie *(určeno pro děti od 3 do 9 let)*.
- **Ministranti** se scházejí každou sobotu od 9 hodin do 10.30 v kostele svatého Vojtěcha *(nebo v tělocvičně Elim)*. Přidat se mohou kluci od 2. třídy.
- **Farní klub** se schází každý pátek v 16 hodin na faře při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie *(určeno pro děti od 4. do 9. třídy)*.
- **Společenství mládeže** se schází každý pátek při večerní mši svaté, která začíná v 18 hodin v kostele svatého Vojtěcha, a poté na faře při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie *(určeno pro mladé cca od 14 let)*.
- **Schola** se schází v neděli v 7.40 na faře při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie. Zváni jsou dospělí, mládež i děti. („Přípravka“ do scholy v pátek v 17 hodin na faře při konkatedrále, pro děti od 9 let).
- **Chrámový sbor** se schází každé pondělí v 19 hodin ve zkušebně kostela svatého Vojtěcha.

Farnost Svatého Ducha

- **Scholička** pro děti od 2 do 7 let se schází každý pátek v 16 hodin vyjma školních prázdnin v pastoračním středisku minoritského kláštera.
- **Schola** zkouší každý pátek v 16 hodin a v neděli v 8.30 ve zkušebně kostela Svatého Ducha.
- **Chrámový sbor** zkouší většinou v pondělí od 16 hodin ve zkušebně. Pokud byste měli zájem rozšířit naše řady, informujte se u sbormistra pana Jiřího Horáka na telefonním čísle 734 246 996 nebo 553 765 055.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na říjen: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylesovské ulici číslo 4, v domě U svatě Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

5. října Informativní schůzka

12. října Posezení na zahradě s opékáním v Denním stacionáři pro seniory – k poslechu zahraje akordeonový orchestr Andante pod vedením dirigentky Hany Noskové ze ZUŠ V. Kálíka v Opavě

19. října Přednáška plukovníka v. v. ing. Františka Valdštýna na téma „*Zamyšlení nad husitskými válkami*“ bude v **pastoračním středisku minoritského kláštera**

Marie Smolková

Jiříčková meditace aneb čas do odletu

Ptákem roku 2020 byla vyhlášena jiříčka! Tím Honza loni na jaře argumentoval, když se snažil prosadit, abychom jiříčkám přestali zbraňovat stavět si hnízdo na našem okně. Rozumějte, náš panelák, a vlastně celý vnitroblok, je pro jiříčky zemí zaslíbenou. Představujeme si, jak už v teplých krajích otáčejí křídélkem stránky realitních novin a domlouvají se, která z nich se bude ucházet o okna v této lukrativní oblasti.

Do letošní jiříčkovské sezóny jsme vstupovali s předsevzetím, že zvládneme skloubit lásku k ptačím přátelům se zálibou v pořádku. Bohužel, ani letos jsme nestíhali okno umývat tak často, aby vypadalo reprezentativně. Nikdy bychom nevěřili, kolik trusu jedna maličká roztomilá jiříčka vyprodukuje. Vždyť žere komáry! Přesto je za letní sezonu dokáže přeměnit v hromadu trusu.

Nic to ale nemění na tom, jak je to krásné, když posloucháte to švitoření. Když z hnízda vykukují heboučké hlavičky s veselýma očkami. Jsou dny, kdy člověk z celé scenérie vnímá především ty roztomilé, švitořící hlavičky. A pak jsou dny, kdy se soustředí hlavně na to, že jeho okna jsou úplně zasláný (a ne poštou). Hned si umíme líp představit, že na některých ostrovech se dá guáno (ptačí trus) vyloženě těžit. Kéž by bylo víc těch prvních dní.

A pak si jednoho dne všimneme, že už tam jiříčky nejsou. Zvláštní je, že nikdy nevíme, kdy se to stalo. Většinou se to dá shrnout asi jako „nejspíš odletěly především

nebo dřív“. Nikdy to nezjistíme hned první den po odletu, protože pořád čekáme, že jsou jenom na lovu komárů. Ale pak si uvědomíme, že jsou opravdu pryč, a zaplaví nás hrdost na „naše“ mláďata a trošku taky smutek. Stejně tak budeme jednou naposledy číst pohádku našim dětem, než si ji začnou číst samy; jednou uděláme naši Klárce poslední copánek, než se to definitivně naučí sama; jednou Matymu zavážeme poslední mašličku na botě... Člověk nikdy neví, kdy ten moment přijde, a často si ho vlastně všimne až s odstupem.

A sami nevíme, kdy máme možnost k nějakému dobrému skutku naposledy, a kdy přijde náš odlet.

Mája a Honza Pilařovi

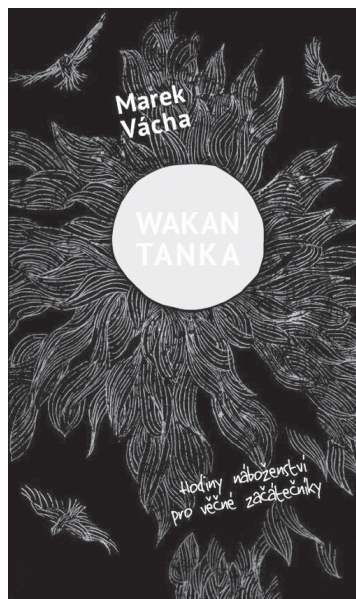
Knižní tipy

Wakan Tanka

Hodiny náboženství pro věčně začátečníky

Marek Orko Vácha

V době uzávěrky tohoto čísla Cesty teprve putovala nejnovější kniha Marka Váchy na pulty knihkupectví. Místo hodnocení tedy přinášíme dostupnou ukázkou:

Budu v této knize často používat jméno Wakan Tanka. Moc se omlouvám všem ortodoxním katolíkům, klidně si pokaždé dosadte to naše staré dobré „Bůh“, přesně to tím myslím. Wakan Tanka by snad šlo přeložit jako „Velké Tajemství“. Jméno jsem zvolil z osobních důvodů.

...

Představuji si, že jsem v tolkienovské Středozemi, s městy, kde vlastně nejsou žádné svatyně ani kostely a kde se nepíše o žádných náboženských rituálech, že jsem se ocitl na Zemi v tom letopočtu, který právě teď máme, se státy, které jsou dnes, ale byla by to Země, na které nikdy nebylo žádné náboženství. Žádné chrámy, žádná posvátná místa, žádný Vatikán, žádná Mekka, žádné hinduistické chrámy v Indii, žádné svatyně lovců mamutů. Žádná historie. Žádná inkvizice. Žádné katedrály. Žádné sakrální umění. Žádní preláti, žádní mystici. Žádné předsudky, ani ty špatné, ani ty dobré. Bílá deska. Začínám teď.

Věřím, že, aspoň když bychom byli v noci v přírodě, začali o věcech přemýšlet, že by to přišlo, to něco, shora, tak, jak o tom tolkienovští hrdinové tu a tam mluví. Vesmír, který vznikl, vesmír, který zanikne, a v mezičase my, trápící se, milující, šťastní a nešťastní, se

tu chvilku, na vteřinku času, na drobek věčnosti potácíme v akváriu vesmíru, než si nás zase hmota stáhne do sebe zpět, než se od narození atomy mého mozku seskládají v hrobě rozejdou zpátky do hlíny.

Věřím, že by se nás to dotklo. V absolutně tmavém vesmíru, který je hromadami šterku poházenými po prostoru, slunce zasvítilo na kalužinu a vznikli jsme. Věřím, že když bychom se v noci dívali na hvězdy, že by nás to proniklo, to cosi, v čem žijeme, pohybujeme se a jsme, to cosi. Že bychom se spontánně začali modlit. Že bychom pochopili, že náš život má smysl, že nejsme produktem biologické náhody náhodného setkání našich rodičů někde na střední nebo v tanečních, ve vesmíru, který bez důvodu vznikl a bez důvodu zanikne, nýbrž že jsme nějak a jaksí chtění, že jsme od věčnosti. Že život je důležitý.

Pominuté chvály

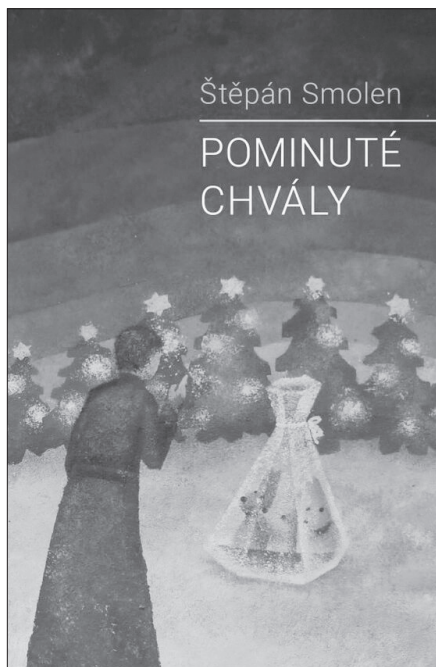
Štěpán Smolen

Některým čtenářům jméno otce Štěpána Smolena stále nic neříká, ale pak jsou takoví, kteří každou jeho knihu očekávají s nadšením. Všechny předchozí si totiž své čtenáře našly. Ať už to bylo několikrát dotiskované *Bud', kde jsi plné rad* od pouštních otců pro moderního člověka, strhující popis dnešního křesťanství v *Cestě na Západ*, nebo fascinující rozhovor *Cikánský evangelia*.

Tentokrát si autor opět vybral úplně jiný žánr. Jde o zamyšlení nad skutečnostmi, které nevyvolávají všeobecný potlesk, ale jsou odvržené na okraj a nikdo je nepochválí. Právě k nim, na periferii, se vydává padesát krátkých statí velebících mimo jiné kněžské žvásty, zasmušilé lidi, vánoční bahno, rutinu, alkohol, čekání, zaostávání, politickou pasivitu nebo manželku svatého Petra.

Jak přimět češtinářku, aby nosila studentovi o přestávce koblihy? Kde je největší koncentrace vegetariánů bez řidičáku? Co má tanec společného s tykveti? K čemu je dobré rozkrádání církevního majetku? Komu prospěla nahota Páně? Kam ještě stoupat, když se vyšlo na vrchol? Odpověď na tyto i ostatní odvěké otázky lidstva se skrývají ve Smolenových chválách na leccos, co jinak bývá při chválení pominuté.

Čtenář se může těšit na humor, jemnou (a místy i silnější) ironii a trefné postřehy, které ovšem nejsou samoúčelné. Často donutí čtenáře zamyslet se nad svým životem, přehodnotit některé názory a pozvednout ducha výš.

Ve stínu Všemocného

Pravdivý příběh františkána mezi nacisty

Gereon Goldmann

Ne všední svědectví o lidské odvaze i síle modlitby, o lásce k životu i Boží ochraně, zasazené do nelítostných bojů druhé světové války.

Němec Gereon Goldmann chtěl být řeholníkem, ale za zvláštních okolností se dostal k jednotkám SS. Zde nezapřel svou víru a chráněn obávanou uniformou se zapojil do distribuce protinacistických letáků i přípravy atentátu na Hitlera. Jako sanitář wehrmachtu prošel boji v Rusku, Francii a Itálii – bez jediného výstřelu, zato s řadou vyznamenání za záchranu životů svých spolubojovníků. Papež mu dal výjimku, aby se mohl stát knězem ještě před studiem teologie. Své působení zahájil v táboře uvězněných německých důstojníků, kde vládl nacistický fanatismus, korupce, násilí a hlad. Po půlroce od jeho příchodu byly na vánoční mši stovky vojáků...

I když stál mnohokrát v přední frontové linii i před vojenskými soudy, vždy přežil. Sám to přisuzoval nepřetržitým modlitbám stovek lidí, které poznal a kteří doprovázeli jeho pouť bojišti a zajateckými tábory. Po válce dostudoval teologii a čtyřicet let působil jako misionář v Japonsku – což byl jeho dávný sen.

Osud Gereona Goldmanna je neuvěřitelný, strhující, plný zdánlivě nepochopitelných náhod, v nichž nakonec vítězí dobro nad zlem, Boží milost nad všudypřítomnou smrtí.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

K zamyšlení

Růženec naší Paní

Je opět měsíc říjen, měsíc růžencový. V říjnu roku 2019 jsme se zamýšleli nad druhou „ctností“ z úvodu růžence „... v kterého doufáme“. Dnes Vám nabízím zamyšlení nad první z těch tří ctností. Nejdříve si zopakujme, co bylo řečeno už předloni: Podle Romana Guardiniho „i tři úvodní Zdrávasy obsahují jakýsi druh tajemství – a sice v podobě prosby o ony základní síly křesťanského bytí, jež církev nazývá božskými ctnostmi: víru, naději a lásku.“

První ctnost: „...v kterého věříme.“

Když Maria šla přes hory k Alžbětě, aby našla někoho, s nímž by mohla mluvit, uvítala Alžběta, naplněna Duchem Svatým, mladou příbuznou slovy lásky a úcty: „*Blahoslavená,*

kteřá jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ (Lk 1,45) Mariina jedinečnost přivede snadno k domněnce, že její život byl plný zázraků a osvícení; tím se však zničí, co je nejpravdivější. Alžbětino slovo tuto pravdu opět předkládá v tom, že Marii cení pro její víru. To byla její velikost: že uvěřila a zůstala věřící až do konce svého života...

Je však víra skutečně něco tak velkého, když se dovídáme, co se dozvěděla ona? Zcela zjevně; neboť nikoliv bez úmyslu evangelium vypráví, jak tentýž anděl, který navštívil Marii, přišel i k Zachariášovi a přinesl mu Boží příslib. Tomu bylo zjevné, že je to Boží posel, kdo k němu mluví; přesto však poselství nepřijal a anděl ho potrestal, „*protože jsi neuvěřil mým slovům*“ (Lk 1,20).

Maria uvěřila. Sklonila se před Bohem, jsouc si jista, že On může své slovo učinit pravdivým, i když to přesahuje všechny přirozené možnosti. Vstoupila na neznámou cestu, na niž ji on volal. Tato cesta vedla vždy dále skrze tajemství; takže po ní mohla jít i nadále až do konce pouze ve víře. Věta: „*Oni nepochopili, co jim tím chtěl říci*“ (Lk 2,50), platí pro celý její život. „Pochopení“ se jí dostalo teprve v milosti seslání Ducha Svatého; předtím musela důvěřovat a poslouchat.

Víra je základ našeho křesťanského bytí. Probouzí se tváří v tvář Božímu zjevení. Dokonce vychází z jeho vlastního zdroje; neboť táž síla, v níž se nám Bůh zjevuje, nás také uschopňuje, abychom slyšeli jeho slovo a byli mu věrni. Tím začíná nový život; ne z vlastního rozumu a síly, nýbrž z Božího slova a milosti. Jakmile víra povolí, daří se nám jako Petrovi na jezeře: klesáme. Vždy je nám jí zapotřebí a čím dál tím více. Čím dále život pokračuje, tím více víry potřebujeme, protože vždy silněji zakoušíme, jak uzavřené je bytí. Prosme tedy, aby Pán v nás rozmnožil víru.

Ano, o rozmnožení víry je stále nutno se modlit, ale někdy je důležitější modlit se za její zachování a vytržení.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Romano Guardini, *Růženec naší Paní*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 2001; str. 42–44.

Dětem

Pestrobarevný růženec

Je měsíc říjen a věřící v kostelích, doma i soukromě berou do rukou růženec. Stará paní Kovářová vzpomíná, jak se chodívala denně modlit růženec do farního chrámu. Teď má bolavé nohy a ven téměř nevychází. Ale každý den za ní přijde vnučka Anežka, která se s ní ráda modlí.

I dnes dorazí, ale neusmívá se jako jindy.

„Co se ti stalo?“ ptá se hned babička.

„Jiřiny nám pomrzly.“

Babička přikyvuje. „Hned ráno jsem to zjistila a bylo mi to moc líto.“

Děvče má na krajíčku. „Chtěla jsem ty krásné jehlicovité květy uřezat a dát do kostela Panně Marii.“

„Ano, byly krásné a jistě by se Panně Marii moc líbily,“ přitakává babička.

„Je mi to tak líto, že bych brečela.“

Babička děvče pohladí a tiše je vyzývá: „Pojď, pomodlíme se růženec. Tím uděláme Panně Marii větší radost než i tou nejkrásnější kyticí.“

Anežka přikyvuje, vytahuje z kapsičky růženec a ochotně se přidává k modlitbě. Po chvíli jej však položí na stůl a zanaříká: „Mně ta modlitba dneska vůbec nejde. Pořád myslím na ty pomrzlé květy a je mi to strašně líto.“

Babička přikyvuje, že to chápe. Ale zároveň přemýšlí, jak vnučce pomoci. Přece se kvůli mrazu nepřestaneme modlit. Po chvíli se jí vyjasní pohled. „Mám nápad,“ zvolá.

„Jaký nápad?“

„Mráz nebyl tak velký, a tak jsou květy jiřin ještě dost pěkné. Teprve zítra začnou hnědnout. Uděláme z těch květů růženec.“

„Jak to myslíš, babi?“

„Ustříhneš květy nejenom jehlicovitých jiřin, ale všech ostatních. Je jich hodně a určitě budou stačit na celý růženec.“

„Nechápu, jak to myslíš, babičko?“

„Trávník včera tatínek pokosil a ty na něm z květů uděláš obraz růžence. Prostě květy budou namísto kuliček. Venku je docela hezky, obleču se, sednu do vozíku a budu na zahradě s tebou.“

Na zahradě ještě chvíli babička svůj nápad vysvětluje, až se začíná vnučce líbit. Pak udělají společně kříž a Anežka ustříhne žlutý květ. Pokládá jej na trávník, a přitom

se s babičkou modlí „Věřím v Boha“. Pak přináší bílý jehlicovitý květ a doprovází to modlitbou „Otče náš“. Při uložení červené jiřinky pronáší „Zdravas Maria“.

Tímto způsobem pokračuje modlitba dál. Anežka tedy netiskne v prstech kuličky růžence, ale stříhá květy a ukládá je na trávu do obrazu růžence. Když se takto pomodlí celou modlitbu, tak se s potěšením dívá na pestrý obraz růžence z jiřin na trávníku.

Když udělají po skončení modlitby kříž, tak děvče zvolá: „Babi, tys měla skvělý nápad. Tak krásně jsem se ještě růženec nepomodlila.“

Babička přikyvuje. „A Panně Marii jsme tak dali ještě mnohem bohatší kytici, než jakou bys donesla do kostela.“

Anežka na závěr zanotuje obvyklou mariánskou písničku a už jí tak nevádí, že jiřiny pomrzly.

V měsíci říjnu se modlíme růženec každý den v 17.15 v kostele svatého Vojtěcha.

jáhen Josef Janšta

Čtete Nezbedu a Cvrčka

Nabízíme dětem i jejich rodičům dva křesťanské časopisy, které mohou být jejich tištěnými průvodci v objevování duchovních hodnot i formování jejich postojů k lidem i světu.

NEZBEDA je zaměřen na děti ve věku od 7 do 12 let a vychází již třicet let. Jeho obsah tvoří například rozhovory se zajímavými a inspirativními lidmi, příběhy, články o lidech, kteří nám mohou být příkladem vytrvalosti, poctivosti a víry, komiksová zpracování životopisů světců, rubriky pro šikovné ruce a bystré hlavy, zajímavosti z přírody i techniky a oblíbená stránka humoru. Svým obsahem také reaguje na aktuální liturgickou dobu, ve které je časopis vydáván.

Nezbeda vychází 11× ročně, prázdninové dvojčíslo je rozšířeno.

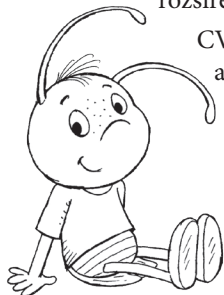
CVRČEK je volitelnou přílohou Nezbedy

a je zaměřen na předškolní děti. Každé číslo je

tematicky zaměřeno na rozvoj některé vlastnosti nebo dovednosti. Spolu se svými rodiči tak může malý čtenář pomoci kreativních článků i aktivit formovat svůj vztah k Bohu, lidem i ke světu.

Další informace i ukázky: www.casopisnezbeda.cz

Na vyžádání zdarma zasíláme ukázkové výtisky.

Leoš Hrdlička, šéfredaktor Nezbedy

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Adaptační kurz

Žáci a žákyně 6. třídy si udělali společný adaptační výlet s panem učitelem. Cílem bylo nejen „ulít“ se z vyučování, ale i seznámení s novými spolužáky, hry a procházka v přírodě.

Oslava svátku sv. Ludmily

Letošní oslava svátku svaté Ludmily proběhla v Církevní škole na Hradci velmi netradičně.

Po slavnostní mši svaté v kostele se přišla na děti podívat sama svatá Ludmila, která s dětmi hovořila o svém životě. Děti se pak vrátily do školy a každá třída vyráběla pro Ludmilu šperky a šaty a stavěla část hradu Tetín z papírových krabic. Všechny části pak deváťáci spojili na hřišti v jeden velký hrad.

Během tvoření si děti připomínaly důležité momenty ze života svaté Ludmily, aby na závěr mohly přinést Ludmile dárky a správně odpovědět na otázky. Za splnění všech úkolů dostala každá třída 2 dílky obrazu, který pak všichni společně vystavili v kapli.

V Opavě jsme zahájili oslavy také mší svatou v kostele v Jaktarži. Poté jsme si ve škole povídali

o životě svaté Ludmily. Děti se rozdělily do skupinek a společně plnily úkoly na stanovištích. Vykreslovaly obrázky ze života této světky, ze kterých vzniklo velké leporelo. Pustily se do pátrání po původu jmen, a to nejen Ludmily, ale i jejího manžela Bořivoje, syna Vratislava i vnuka Václava. Sestavovaly rodokmen Přemyslovců a také rodokmen svůj. Mohly si také zjistit původ svého jména. Dále se děti seznámily s památkami, které mají vazbu na svatou Ludmilu. Z keramické hlíny vytvořily společné dílo – tetínské hradiště s rotundou. V neposlední řadě si zahrály pohybové hry s šátkem, protože šátek je atribut svaté Ludmily.

Delegace v Ostravě

Zástupci naší školy v čele se sestrou Františkou jeli 16. září do Ostravy na oslavu svátku svaté Ludmily. Setkání zahájili v katedrále Božského Spasitele, kde prožili mši svatou, při které si připomněli 1 100 let od mučednické smrti svaté Ludmily. Následoval společný program pro všechny pozvané hosty.

Zahradní slavnost

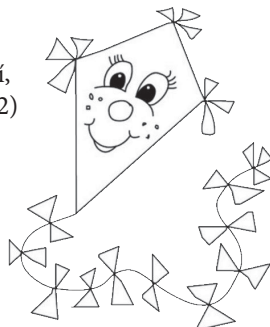
16. září odpoledne nás čekala zahradní slavnost. Prožili jsme společně krásné odpoledne. Pro děti byly připraveny hry, dospělí si mohli společně popovídat u kávy. Všichni mohli ochutnat tyčinky z listového těsta, které upekly děti spolu s paní učitelkou Marií Šoltisovou ☺.

Drakiáda

V sobotu **9. října** vás zveme na Drakiádu. Sraz všech dětí, rodičů a draků bude u školy v Opavě-Jaktaři (Slavkovská 2) ve 14.30.

Budete-li mít chuť, doneste si s sebou i špekáčky. Společně si je opečeme na školní zahradě po skončení drakiády.

Jana Larischová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Odpolední seminář pro ženy v Opavě

Tento odpolední seminář se uskuteční v minoritském klášteře **v úterý 12. října** od 17 do 20 hodin.

Téma: *Zvyky a zlozvyky* (Mgr. Irena Smékalová)

Cena: 250 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Škola partnerství

Uskuteční se v Diecézním středisku mládeže ve Staré Vsi n/O od 22. října 2021.

Je určena párům ve věku 18–35 let, skládá se z pěti víkendů.

Přihlášky a více informací: www.prorodiny.cz, vorlik@prorodiny.cz, 776 625 339

Duchovní obnova pro ženy v Opavě

Uskuteční se **v sobotu 20. listopadu** od 9 hodin do 17.30 v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě. Obnovu povede P. Vítězslav Řehulka na téma: *Můj vztah k církvi (Co očekávám od církve a co církev očekává ode mě?)*. Během dne bude možnost svátosti smíření, adorace a na závěr mše svatá v kostele.

Cena: 250 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jana Dostálová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Krásný den pro klienty Radosti: nový začátek v nových prostorách

Od listopadu loňského roku se v areálu ředitelství Charity Opava v Jaktaři intenzivně bagrovalo, bouralo a stavělo. Sociálně terapeutická dílna Radost, která zde sídlila ve dvou navzájem nepropojených budovách, potřebovala už delší dobu nutně pro svůj další rozvoj zásadní rekonstrukci. Po dlouhých a náročných jedenácti měsících byla koncem září konečně náročná rekonstrukce završena kolaudací a ve středu 6. října nové prostory slavnostně požehná biskup Martin David.

Důvodů pro rozsáhlou rekonstrukci a vybudování nového zázemí bylo mnoho. Rekonstrukcí došlo k propojení obou budov, nové prostory jsou výrazně větší. Vzniklo nové kvalitní zázemí – klienti Radosti, jimiž jsou lidé s mentálním znevýhodněním nebo psychickým onemocněním, budou mít k dispozici šicí dílnu, výtvarnou dílnu, dílnu pro práci se dřevem, cateringovou kuchyň či cvičnou kavárnu. Součástí nové Radosti bude také provozování mobilní kavárny, která si klade za cíl usnadnit proces sociálního začleňování osob se znevýhodněním. V nových prostorách najdou uživatelé rovněž příležitost k odpočinku v relaxační místnosti či na zelené terase v zahradě. Potíže s využíváním prostor už nebudou mít ani osoby na vozíku, protože nové prostory budou bezbariérové. Přesun mezi přízemím budovy a prvním podlažím bude zajištěn výtahem. Moderní šatny, sprchy i toalety mají dostatečnou kapacitu a také pamatují na imobilní osoby.

Díky tomu bude moci Radost do konce letošního roku navýšit počet klientů ze současných pětadvaceti až na čtyřicet denně a uspokojit tak i žadatele, které dosud musela odmítat. Radost je totiž jedinou sociálně terapeutickou dílnou v Opavě a pořadník zájemců o tuto sociální službu byl stále naplněn. Podpora sociální služby je ve většině případů dlouhodobého charakteru, a proto se na mnohé zájemce nedostávala řada.

Celkové náklady rekonstrukce se pohybují kolem 20 milionů korun. Projekt je z 95 % financován z evropských sociálních fondů, 5 % spoluúčasti nese Charita Opava, která potřebné finance získala také díky výnosu z Tříkrálové sbírky.

Slavnostní otevření dílen začne ve středu 6. října v 10 hodin přivítáním a projevy hostů, o půl hodiny později pak biskup Martin David nové prostory požehná. Následovat budou komentované prohlídky dílen. O malé občerstvení se stylově postarají právě klienti Radosti, jimž právě začíná nová životní etapa v nových prostorách.

Chráněné dílny nabízejí výrobky v nové prodejně

Novou prodejnu svých výrobků otevřely Chráněné dílny Charity Opava. Prodejní sklad plný rozmanitého zboží najdete v místě nového sídla chráněných dílen, tedy na ulici Přemyslovců 37 na konci Jaktáře na cestě směrem na Stěbořice.

Před montovanými kontejnery se dá bez problémů pohodlně zaparkovat. „*Není tedy potřeba jezdit do prostor dílen,*“ vysvětluje vedoucí dílenského marketingu Ludmila Slaninová. „*Zákazníci zastaví přímo před skladem a mohou si v klidu vybrat z rozmanitého zboží, obslouží je zde velice milé dámy s úsměvem,*“ dodává. Nové prodejní místo ukrývá velké množství výrobků z keramiky, které ozdobí zahradu, byt či terasu, a další originální dílenské výrobky.

Výhodou nové prodejny je také to, že zároveň slouží jako výdejní místo pro přepravní společnost Uloženska.cz – WEDO. Lidé z okolí si zde proto budou moci vyzvednout objednané zásilky bez zbytečného zajíždění do centra města. Otevřeno je vždy od pondělí do pátku od 8 do 15 hodin.

Kampaň pro mobilní hospice vyvrcholí Papučovým dnem

Držme se až do konce. Pod tímto názvem běží celorepubliková kampaň na zvýšení povědomí o práci mobilních hospiců a na získání finančních prostředků na jejich činnost. Účastní se jí také Charita Opava, která provozuje mobilní hospic Pokojný přístav. Vyvrcholením kampaně bude 6. října takzvaný Papučový den.

Většina lidí si přeje strávit své poslední chvíle doma. Ale jen malému procentu se to skutečně podaří. Důvodem je nedostatek informací. Podle výzkumu agentury STEM/MARK z roku 2013 si 80 % lidí přeje zemřít doma, ale pouze 20 % se to opravdu podaří. Nejčastěji lidé umírají v nemocnici (60 %) nebo v ústavech dlouhodobé péče (9 %).

Do kampaně, která to chce změnit, se letos zapojilo 26 mobilních hospiců z celé České republiky.

Kampaň vyvrcholí ve středu 6. října Papučovým dnem, kdy se lidé ve dne objevují na veřejnosti v papučích, aby tímto originálním způsobem upozornili na to, že umírat doma je možné, a že existují služby, které nabízejí i odborný i lidský doprovod. Podrobnější informace najdete na webu Charity Opava.

Otec děkan požehnal křídý na Tříkrálovou sbírku 2022

Počátkem září by určitě málokoho napadlo zaobírat se Tříkrálovou sbírkou. To ale nemůže platit pro její organizátory.

Tříkrálová sbírka sice startuje až 1. ledna, ale aby vše klaplo podle plánu, je zapotřebí tuto akci, které se účastní stovky dobrovolníků, organizovat s velkým předstihem. Letošním prvním krokem bylo požehnání tříkrálových kříd pro koledníky, o které se na mši za Charitu Opava postaral nový opavský děkan Václav Koloničný.

Originální dárky najdete na novém e-shopu Chráněných dílen

S novým, uživatelsky komfortnějším e-shopem přicházejí Chráněné dílny Charity Opava. Na stránce www.obchod.chdcho.cz si přehledněji a pohodlněji vyberete z bohaté nabídky keramických a šicích výrobků stejně jako z pestrého přehledu dárkových sad. A najdete zde také vše potřebné ke křtu a seznámit se můžete i s širokou nabídkou dalších služeb chráněných dílen.

Zřízení nového e-shopu se v Chráněných dílnách Charity Opava připravovalo již od chvíle, kdy se jednotlivé chráněné dílny sjednotily a přestěhovaly do nových prostor v Jaktáři.

Nový e-shop nahradí původní [jv.art](http://www.jv.art), který již byl z mnoha důvodů nedostačující.

Zboží, které zde najdete, je velmi rozmanité: keramické květináče a truhlíky, keramické anděle, hrnky, hodiny, vázy, keramické zvonky, domovní čísla či tabule, ale také šité vánoční a velikonoční dekorace, polštáře, tašky, hračky pro děti a podobně. Koupí profesionálně zpracovaných výrobků podpoříte Charitu Opava a hlavně lidi s handicapem, kteří v chráněných dílnách pracují.

Charita Opava

Modlitba růžence v kostele sv. Vojtěcha 2021

začátek v 17.15

1. 10.	<i>pátek</i>	bolestný	Skautky
2. 10.	<i>sobota</i>	radostný	Členové živého růžence Sv. Duch
3. 10.	<i>neděle</i>	slavný	Farníci
4. 10.	<i>pondělí</i>	radostný	Medjugorské modlitební společenství
5. 10.	<i>úterý</i>	<i>Modlitba růžence tento den kvůli koncertu nebude</i>	
6. 10.	<i>středa</i>	slavný	Fatimský apoštolát
7. 10.	<i>čtvrtek</i>	světla	Sekulární františkánský řád
8. 10.	<i>pátek</i>	bolestný	Děti z náboženství
9. 10.	<i>sobota</i>	radostný	Úklidová skupina u Panny Marie
10. 10.	<i>neděle</i>	slavný	Milosrdné sestry III. řádu sv. Františka
11. 10.	<i>pondělí</i>	radostný	Společenství modlitby matek (starší)
12. 10.	<i>úterý</i>	bolestný	Ministranti
13. 10.	<i>středa</i>	slavný	Církevní základní škola sv. Ludmily
14. 10.	<i>čtvrtek</i>	světla	Scholka
15. 10.	<i>pátek</i>	bolestný	Redakce Cesty
16. 10.	<i>sobota</i>	radostný	Zdravotníci
17. 10.	<i>neděle</i>	slavný	Farníci
18. 10.	<i>pondělí</i>	radostný	Společenství SZ
19. 10.	<i>úterý</i>	bolestný	Skauti
20. 10.	<i>středa</i>	slavný	Klub sv. Anežky
21. 10.	<i>čtvrtek</i>	světla	Charita
22. 10.	<i>pátek</i>	bolestný	Schola
23. 10.	<i>sobota</i>	radostný	Lektoři
24. 10.	<i>neděle</i>	slavný	Centrum pro rodinu
25. 10.	<i>pondělí</i>	radostný	Chránový sbor Opava
26. 10.	<i>úterý</i>	bolestný	Společenství modlitby matek (mladší)
27. 10.	<i>středa</i>	slavný	Jednota Orel
28. 10.	<i>čtvrtek</i>	světla	KDU-ČSL
29. 10.	<i>pátek</i>	bolestný	Členové živého růžence Opava
30. 10.	<i>sobota</i>	radostný	Členové živého růžence Kateřinky
31. 10.	<i>neděle</i>	slavný	Farníci

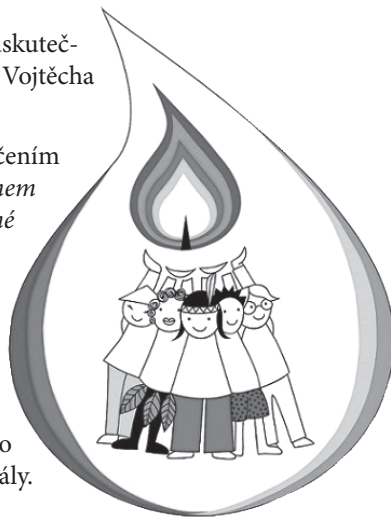
Misijní neděle 2021

Děti zveme na **Tvoření pro misie**, které se uskuteční v **sobotu 16. října** v učebně kostela svatého Vojtěcha od 14 do 17 hodin.

Kromě tvoření můžete misie podpořit upečením Misijního koláče (v tomto případě se pod pojmem „koláč“ myslí také buchta, závin, muffin či jiné dobrotky).

Upečené misijní „koláče“ prosím přineste v **sobotu 23. října** mezi 14. a 16. hodinou na faru (Almužnická 2).

Výrobky z tvoření a misijní „koláče“ se budou prodávat na **misijní neděli 24. října** po mších svatých v hlavním vchodu konkatedrály. Výtěžek bude použit na světové misie.

Výuka náboženství ve školním roce 2021/2022

Výuka ve farnosti Panny Marie			
Čtvrtek	15.00–15.45	1. a 2. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
		3. třída (příprava na 1. svaté přijímání)	Fara (Almužnická 2)
	Scholka: pro děti od 3 do 9 let, od 16 ⁰⁰ na faře (Almužnická 2).		
Pátek	15.00–15.45	4.–5. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
		6.–9. třída	Fara (Almužnická 2)
	Farní klub: pro děti od 4. do 9. třídy ZŠ, od 16 ⁰⁰ na faře (Almužnická 2).		
	Společenství mládeže pro SŠ a VŠ mládež (začíná v 18 hodin mší svatou v kostele svatého Vojtěcha, pokračuje od 19 hodin na faře).		

Výuka ve farnosti Sv. Ducha

Pondělí	14.25–15.10	2. třída (1. rok přípravy na 1. sv. přijímání)	Pastorační středisko minoritského kláštera, 1. patro (Masarykova třída)
	15.15–16.00	3. třída (2. rok přípravy na 1. sv. přijímání)	
	16.10–16.55	4.–5. třída	
	17.00–17.45	6.–9. třída	

Oznámení

Mše svatá v německém jazyce

bude v **sobotu 23. října** v 16.30 v kapli Povýšení sv. Kříže na Matiční ulici.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 30. října** v kostele sv. Vojtěcha. Začátek je v 19 hodin.

Kostel Svatého Ducha

V **pondělí 4. října** – na slavnost sv. Františka budou mše svaté v 8 a v 17 hodin.

Fatimská pobožnost

bude **ve středu 13. října** v kostele Sv. Ducha. Začíná v 16.15 modlitbou růžence. V 17 hodin je mše svatá, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie. Je to poslední Fatimská pobožnost v letošním roce.

Mše svaté v kostele sv. Hedviky

- V **sobotu 16. října** – 7 hodin (mše v 7.00 v konkatedrále Panny Marie tento den nebude);
- v **neděli 17. října** – v 10 hodin poutní mše svatá (nebudou mše v 10.00 v konkatedrále Panny Marie a v 16.30 v kostele Nejsvětější Trojice);
- v **úterý 2. listopadu** (Vzpomínka na všechny věrné zemřelé) – mše v 18 hodin.

Růžencové pobožnosti

V **měsíci říjnu** se modlíme v kostele sv. Vojtěcha modlitbu růžence. Začátek je vždy v 17.15. Celý rozpis jednotlivých dnů a modlicích se společenství je na str. 20 tohoto čísla Cesty, na vývěskách v kostelech a na webu farnosti www.farnostopava.cz. Případné změny budou uvedeny v ohláškách.

Kaple Božského Srdce Páně, Marianum

Neděle 17. října v 11 hodin – *mše svatá ke cti a slávě bl. císaře Karla*, knížete míru pro sjednocenou Evropu, a za odpuštění hříchů, kterých se náš národ vůči němu a jeho rodině dopustil a stále dopouští.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin.
- **Kostel sv. Vojtěcha** – páteční tiché adorace přede mší v říjnu nebudou; v **pátek 1. října** (první pátek v měsíci) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; v **pátek 15. října** (třetí pátek v měsíci) adorace s pobožností s Korunkou k Božimu milosrdenství. Vždy po mši svaté začínající v 18 hodin.

- *Kostel Nejsvětější Trojice* – vždy **první neděli v měsíci** je krátká adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním po mši svaté začínající v 16.30.
- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – **v pátek 1. října** (první pátek v měsíci) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti svatého Josefa, přede mší litanie ke svatému Josefovi.

Dušíčkové pobožnosti

budou **v neděli 7. listopadu**

- *na Městském hřbitově v Opavě* v 15 hodin;
- *v Oticích* v 15 hodin.

Intence na mše svaté

- *V konkatedrále Panny Marie* se na ranní a dopolední mše svaté zapisují intence **průběžně po celý rok**, vždy po každé mši svaté v sakristii.
- *V kostele svatého Vojtěcha* se přijímají intence na prosinec **v pátek 22. října** od 16.45 do 17 hodin. Je možné zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40 nebo po mši svaté začínající v 18 hod.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 17. října** – sbírka na opravu konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie (v kostelech farnosti Panny Marie).
- **Neděle 24. října** – sbírka na světové misie (ve všech kostelech).

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se koná každou druhou sobotu v měsíci v pastorační místnosti kostela Sv. Ducha po mši svaté v 8 hodin.

Společenství mládeže

se schází vždy **v pátek v 19 hodin** na faře na *Almužnické ulici*. Zváni jsou všichni mladí, nejen ti, kteří se již společenství zúčastňovali. Více informací na stránkách farnosti.

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Neděle 10. října** (*Růžencová pouť*) – mše svaté budou v 8 a v 10 hodin.
- **Neděle 7. listopadu** (*Dušíčková pouť*) – mše svaté budou v 8 a v 10 hodin.

Kromě poutí je sloužena každou nedělí mše svatá v 10 hodin. Půl hodiny před každou mší svatou je příležitost ke svátosti smíření.

Další program pro zájemce (skupiny, poutě) je možné domluvit s bratry minority nejlépe přes e-mail: krnov@minorite.cz nebo na tel. č. 732 664 763 a kontaktním formulářem na webu <http://kostelcvilin.cz/>, kde je i program poutí na rok 2021.

Exercicie v září a říjnu

- **Neděle 31. 10. – Svatý Hostýn**

Exercicie se sv. Ignácem

P. Ladislav Nosek SJ

- **Čtvrtek 4. 11. – Velehrad**

Jednodenní duchovní obnova pro zaměstnance Charity

Mons. Vojtěch Šíma

- **Neděle 7. až pátek 12. 11. – Velehrad**

Kněžské exercicie

P. Jacques Philippe

- **Neděle 14. až pátek 19. 11. – Hostýn**
Duchovní obnova s P. Jiřím Pleskačem
P. Jiří Pleskač
- **Neděle 14. až pátek 19. 11. – Velehrad**
Kněžské exercicie
P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
- **Pátek 19. až neděle 21. 11. – Velehrad**
Duchovní obnova pro všechny
P. Pavel Hofírek
- **Čtvrtek 25. až neděle 28. 11. – Velehrad**
Adventní duchovní cvičení pro všechny
Mons. Vojtěch Šíma
- **Pátek 26. až neděle 28. 11. – Hostýn**
Duchovní obnova pro hasiče a členy
Matice Svatohostýnské
Mons. Jan Graubner

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, najdete na webových stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Koncert

Úterý 19. října v 17 hodin, *Loutkové divadlo Opava*. Festival dětských souborů „Opavská dětská píseň“.

Účinkují: Opavský chlapecký sbor (CZŠ sv. Ludmily, ZŠ Vrchní, vede K. Kostera); dětský sbor Studánka (ZŠ Mařádkova, vede Š. Bociánová); dětský sbor Studeňáček (SZUŠ Musicale Studénka, vede K. Zajíčková); tři cimbálové muziky (vede R. Kubala); národopisný soubor Úsměv (SVC, vede S. Wenzelová); závěrečné společné vystoupení.

Pořádá dirigent Karel Kostera a Středisko volného času v Opavě pod záštitou primátora statutárního města Opavy Ing. Tomáše Navrátila.

Prosebné a významné dny v říjnu

- **Pátek 1. října** – první pátek v měsíci;
- **sobota 16. října** – slavnost sv. Hedviky, řeholnice, hlavní patronky Slezska a naší diecéze;
- **sobota 16. října** – světový den výživy;
- **neděle 24. října** – den modliteb za misie;
- **pondělí 25. října až pátek 8. listopadu** – *Odpustkové dny*: je možné získat odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci;
- **pondělí 1. listopadu** – slavnost *Všech svatých* (doporučený svátek);
- **úterý 2. listopadu** – *Vzpomínka na všechny věrné zemřelé*;
- **pátek 5. listopadu** – první pátek v měsíci.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 28., číslo 10, náklad 420 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 7. 11. 2021, uzávěrka 14. 10. 2021